

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 2670/2025
04.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА ПР 011 Агенција за вештачење из области актуарства Нови Београд, кога заступа Данијела Стојановић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Државно веће тужилаца – Прво основно јавно тужилаштво у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 12062/20 од 28.03.2024. године, у седници одржаној 04.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 12062/20 од 28.03.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 12062/20 од 28.03.2024. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 16827/19 од 25.11.2019. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде штете исплати 13.519,90 динара са законском затезном каматом од 25.04.2017. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова спора исплати износ од 30.800,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 12062/20 од 28.03.2024. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Првог основног суда у Београду П 16827/19 од 25.11.2019. године у ставу првом изреке и одбијен тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужена да му на име накнаде штете исплати 13.519,90 динара са законском затезном каматом од 25.04.2017. године до исплате. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу другом изреке и обавезан тужилац да туженој накнади трошкове поступка од 6.000,00 динара. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове другостепеног поступка од 12.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права и предложио да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној на основу одредбе члана 404. ЗПП ради уједначавања судске праксе.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне

примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужене прописани одредбом члана 404. став 1. ЗПП.

Предмет тражене правне заштите је потраживање неисплаћене накнаде за обављено вештачење која накнада је, по решењу Првог основног тужилаштва у Београду Кт 232/2014 од 17.09.2019. године, исплаћена након доношења првостепене пресуде. Побижана одлука не одступа од судске праксе, па нема основа за примену одредбе члана 404. ЗПП.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено о спору мале вредности ревизија није дозвољена, јер је тако прописано одредбом члана 479. став 6. истог закона.

Тужба у овој правној ствари поднета је 25.06.2019. године, а вредност предмета спора је 13.519,90 динара.

Имајући у виду да је ово спор мале вредности у ком се тужбени захтев односи на потраживање које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, следи да ревизија није дозвољена, на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП. Преиначење првостепене одлуке није од утицаја на дозвољеност ревизије, јер је у поступку о споровима мале вредности примена одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП искључена одредбом члана 479. став 6. истог закона.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**